

**VSDTP:n III EDUSTAJAKOKOUKSEN
PÄÄTÖSLAUSELMAEHDOTUKSIA**

Kirjoitettu helmikuussa 1905

*Julkaistu ensi kerran v. 1926
V Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

1

**PAÄTÖSLAUSELMA MENSHEVIKKIEN ELI UUSISKRALAISTEN
HAJOITTAVASTA KÄYTTÄYTYMISESTÄ**

Edustajakokous katsoo välttämättömäksi osoittaa tarkasti ne kiistattomasti todistetut tosiasiat, jotka koskevat menshevikkien eli uusiskralaisten käyttäytymistä toisen puoluekokouksen jälkeen. Yrittämättä edes kiistää tämän edustajakokouksen päätösten ja vaalien laillisuutta he ovat rikkoneet julkeasti edustajakokouksen päätöksiä. Heti edustajakokouksen jälkeen he boikotoivat sen muodostamia keskustelimiä ja perustivat puolueelta salaa erikoisen järjestön sen sisälle. Tuon järjestön tarkoituksena oli viedä väkisin kuusi edustajakokouksen hylkäämää ehdokasta puolueen Pää-äänenkannattajan toimitukseen ja Keskuskomiteaan. Taistelussa tuon puolueen tahdon ja etujen kanssa ristiriidassa olevan tarkoituksena saavuttamiseksi menshevikit hajottivat kaikkialla puolueen myönteistä työtä aiheuttaen kaikkialla salaista kahtiajakoa, demoralisoiden sosialidemokraattien välisiä toverillisia suhteita, muuttaen puolueeri Pää-äänenkannattajan juoru- ja rettelöintilehdeksi, ryhtyen halpamaisiin ja parjaaviin hyökkäilyihin niitä puoluekomiteoita vastaan, jotka olivat valinneet keskustelimit ja vaativat niiltä selostusta, alentaen puolueen Neuvoston kerholaisen koston aseeksi ja ollen kaihtamatta edes III edustajakokousta vaativan puolueen äänen suoranaista väärentämistäkään.

Edustajakokous tuomitsee mitä päättäväisimmin tuon hajottavan käyttäytymisen ja varoittaa kaikkia tietoisia sosialidemokraatteja surullisenuuluisasta prosessi-organisaation teoriasta, joka on puolustellut desorganisaatiota ja ennen kuulumattomasti mataloittanut vallankumouksellisen marxilaisuuden teoriaa.

Edustajakokous tunnustaa, että puolue-enemmistön kannattajat, tekemällä päätöslausemia hajoittajia vastaan ja vaatimalla III edustajakokouksen koollekutsumista, käyttivät kaikki rehellisen toverillisen taistelun keinot kanssajäseniään vastaan puolueessa. Nyt, jolloin puolueen luomat keskuksset ovat lopullisesti kieltäytyneet vastuunalaisuudesta puolueen edessä, edustajakokouksen on pakko katsoa ne puolueen ulkopuolella oleviksi. Edustajakokous toteaa, että puoluekantaisuuden kannattajilla ei ole muuta ulospääsyä kuin toiminta erikseen ja hajoittajista riippumatta. Sen vuoksi edustajakokous päättää, että vähemmistön kannattajia eli uusiskralaisia ei voida ottaa mihinkään puolueemme järjestöön.

Asian saattamiseksi koko Venäjän ja kansainvälisen sosialidemokratian tietoon edustajakokous antaa puolueen Keskuskomitean tehtäväksi julkaista lyhyen kirjasen, jossa selitetään tätä päätöslausemaa.

2

PÄÄTÖSLAUSELMA PLEHANOVIN KAYTTÄYTYMISESTÄ
PUOLUEKRIISIN YHTEYDESSÄ

Edustajakokous tunnustaa oikeaksi Plehanovin sen kannan ohjelma-, taktiikka- ja organisaatiokysymyksissä, jolla hän oli puolueen toisessa edustajakokouksessa ja ulkomaisen Liigan edustajakokouksessa. Edustajakokous tunnustaa, että Liigan edustajakokouksen jälkeen Plehanov puolue- rauhan hyväksi ja menshevikkien jo toimeenpaneman kah-tiajaon poistamiseksi ehdotti niille henkilöille tehtävien myönnytysten politiikkaa, joita hän koko puolueen edessä luonnehti oikein („Iskran” 52. numero, marraskuun 7 p:nä 1903) revisionisteiksi ja anarkistisiksi individualisteiksi. Edustajakokous lausuu syvän valittelunsa sen johdosta, että Plehanov ei pysynyt tuolla kannalla, että hän alkoi pyrkiä mitä julkeimmin keinoin ja vastoin puolueen tahtoa menshevikkien kaikkien vaatimusten tyydyttämiseen, että hän laskeutui, menshevikkien puolustelemiseksi, aina heidän periaatteellisen kantansa puolustamiseen, jonka hän oli tunnustanut vääräksi, ja puolueen enemmistön kanssa olemattomien erimielisyyksien keksiskelemiseen.

Edustajakokous tuomitsee jyrkästi tuon puolueen kanssa-jäseniä kohtaan harjoitetun vilpillisyyspolitiikan, sillä sellainen politiikka ei voi olla tekemättä demoralisoivaa vaikutusta puolueeseen, vaikka sen aiheuttaneet vaikutteet eri henkilöiden suhteen olisivat miten humaania tahansa.

3

PÄÄTÖSLAUSELMA UUSISKRALAISTEN PERIAATTEELLISESTA KANNASTA

Edustajakokous katsoo ehdottoman välttämättömäksi taistelun vallankumouksellisesta sosialidemokratiasta oppor-tunismien puoleen poikenneiden menshevikkien eli uusiskra-laisten periaatteellista kantaa vastaan. Jo puolueen toisessa edustajakokouksessa se tuli ilmi niin erillisissä järjestyksissä kuin myöskin vanhan „Iskran” vastustajain muodostaman vähemmistön ja periaatteellisesti vähiten lujien suunta-vivahteiden koko kokoonpanossa. Toisen edustajakokouksen jälkeen tuo menshevikkien kääntyminen rabotshejedelolai-seen opportunismiin kävi niin selväksi, että he itse tunnus-tivat vanhan ja uuden „Iskran” välillä olevan kuilun. Ja todellakin, monissa kysymyksissä uusi „Iskra” esitti ehdot-toman vääriä ja proletariaatin luokkatietoisuutta sumen-täviä tunnuksia ja teorioita. Siihen kuuluu prosessi-organi-saation teoria, joka polkee marxilaisuuden niin alas, että sillä puolustellaan desorganisaatiota ja intelligenttien anarkismia. Siihen kuuluu palaaminen vääriin käsityksiin puolueen suhteesta luokkaan, jotka alentavat puolueen tehtäviä luokan etujoukkona, johtajana ja organisaattorina. Yhtä vääriä ja taantumuksellisia olivat ne uuden „Iskran” eriävät mielipiteet, joita se esitti vanhaa „Iskraa” vastaan kysymyksissä, jotka koskevat suhtautumista liberaaleihin ja zemstvokamppailusuunnitelmia,— kapinan valmistelemista ja sen määräämistä ja suorittamista koskevien ajatusten paljonpuhuttua utopistisuutta,— joukkojen aseistamisen tehtäviä ja niiden teknillisen ja organisatorisen johtamisen tehtäviä vallankumouksen aikana,— proletariaatin ja pikku-porvariston vallankumouksellisen demokraattisen diktatuurin mahdottomuutta ja epäsuotavuutta itsevaltiuden kukis-tamisen kautena j.n.e. Kaikki nuo katsantokannat vetävät puoluetta takaisinpäin ei ainoastaan teoreettisessa, vaan

myös välittömästi käytännöllisessäkin suhteessa ja ovat erikoisen vahingollisia ja turmiollisia vallankumouksellisen proletariaatin puolueelle sillä vallankumouksellisella ajankohdalla, jota Venäjä nykyään elää. Sen vuoksi edustajakokous antaa kaikkien puolueen jäsenten tehtäväksi selittää propagandassaan ja agitaatiossaan tuollaisten katsantokantojen virheellisyyttä.

4

PAÄTÖSLAUSELMA TYÖLÄISTEN JA INTELLIGENTTIEN
SUHTEISTA SOSIALIDEMOKRAATTISESSA
PUOLUEESSA

Edustajakokous tuomitsee jyrkästi sen uusiskralaisten harjoittaman politiikan, jonka tarkoituksena on kylvää epäluottamusta ja vihaa työläisten ja intelligenttien välille sosialidemokraattisissa järjestöissä. Edustajakokous muistuttaa tietoisille työläisille, kuinka he muutamia vuosia sitten joutuivat kokemaan sentapaisia taistelumenetelmiä puolueen rabotshejedelolaisen siiven taholta eivätkä hyväksyneet noita menetelmiä. Niitä tyhjänpäiväisiä fraaseja työläisten omatoimisuudesta ja valinnallisuusperiaatteesta, joita uusiskralaiset syytävät, ei seuraa minkäänlaisia tosi-parannuksia järjestöjemme toiminnassa, nuo fraasit lupaa-vat demagogisesti sitä, mitä on mahdoton täyttää. Vapaiden poliittisten olojen vallitessa puolueemme voi rakentua ja tulee rakentumaan täydellisesti valinnallisuusperiaatteen perustalle. Tuhansien puolueeseen kuuluvien työläisten joukolla se on itsevaltiuden oloissa mahdotonta.

Edustajakokous muistuttaa vieläkin kerran sosialidemokraattisen työväenpuolueen tietoisten kannattajien tehtävästä: lujittaa kaikin voimin tämän puolueen yhteyttä työväenluokan joukkoihin nostaen herkeämättä proletaarien ja puoliproletaarien yhä laajempia kerroksia täydellisen sosialidemokraattisen tietoisuuden tasolle, kehittäen heidän vallankumouksellista ja sosialidemokraattista omatoimisuuttaan, pitäen huolta siitä, että itse työväenjoukot nostavat keskuudestaan mahdollisimman paljon työläisiä, jotka kykenevät täydellisesti johtamaan liikettä ja kaikkia puolueen järjestöjä.

Edustajakokous toistaa puolueen nimessä vallankumouksellisten sosialidemokraattien ohjeet: perustaa mahdollisimman paljon työväenjärjestöjä, jotka kuuluvat puolueeseemme; pyrkiä siihen, että työväenjärjestöt, jotka eivät halua tai joilla ei ole mahdollisuutta liittyä puolueeseen, olisivat ainakin lähellä puoluetta; pyrkiä siihen, että mahdollisimman paljon tietoisia työläissosialidemokraatteja kuuluisi jäseninä puolueen komiteoihin.
